

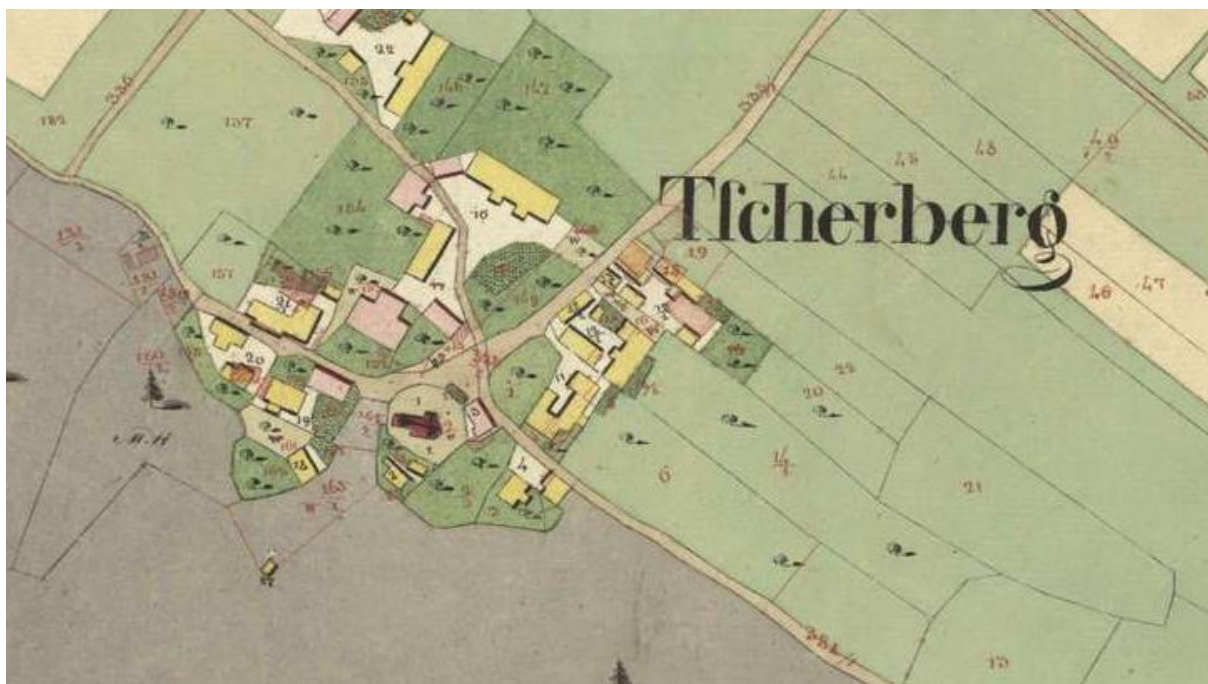

Cerkev, ki stoji znotraj kamnitega pokopališkega obzidja sredi vasi, je bila prvič omenjena leta 1340. Cerkev sestavljajo zvonik, pravokotna ladja, gotski tristrano zaključen prezbiterij in zakristija. Zvonik iz leta 1699 členijo šivani robovi in bifore, severno fasado ladje lizene in pravokotna okna iz časa poznobaročne prenove okoli leta 1810; na južni fasadi so vidno sledovi starejših gradbenih faz (zazidane okenske odprtine). Prezbitirij členijo stopnjevani oporniki, gotsko okno s preprostim krogovičjem in starejši nagrobniki.

Prvotno ravno stropano ladjo so križno obokali okoli leta 1800, ko so zgradili tudi pevski kor. Ladjo in pevski kor krasijo klasicistični okraski. Prezbitirij členi za gotiko značilen rebrast obok, ki sloni na figuralno, reliefno okrašenih konzolah.

Glavni poznobaročni oltar s kipoma sv. Andreja in Jakoba v osrednji niši je po koncepciji in ornamentiki iz konca 18. stoletja, oziroma začetka 19. stoletja, kar nakazujeta tudi podpis in letnica 1806 na njegovi hrbtni strani. Oltarno nišo zapolnjujejo mlajši tirolski kipi. Na levem in desnem ostenju prezbitirija so na konzolah postavljene kvalitetne baročne plastike: sv. Florjan, sv. Ana, sv. Notburga in sv. Izidor. Podoba stranskih oltarjev (Marijin oltar in oltar Srca Jezusovega), narejenih v poznobaročni maniri, je z neustrezno prenovo v preteklih letih močno okrnjena.

Cerkev z izjemno lego v prostoru sodi med pomembnejše sakralne objekte v Dravski dolini. Veliko vrednost ima tudi kot sestavni del večjega historičnega vaškega ambienta, ki ga sestavljata še dvorec in župnišče.

Črneče, habsburški kataster, 19. stoletje